

S. VIII. 33.

13
NÆNIÆ
HONORI ET MEMORIÆ
Bellissimi Pueruli

CHRISTOPHORI
SCHULTETI

Viri Reverendi, Excellentissimi & Clarissimi
DN. CHRISTOPHORI
SCHULTETI SS. Theolog. D.

Ecclesiæ Stetinensis, quæ ad D. Iacobi
colligitur, Pastoris vigilantissimi &
Consistorii Ecclesiastici Assessoris
dignissimi

filioli dulcissimi,

Qui

ANNO Salutis c^{lo} 1° CXLIV.

die Januarij 21. post nonam matutinam,
ætatis decimo sexto ultimum vitæ mortalis clausit
& 25. prædicti gremio communis matris exuvias
reddidit,

dicatæ.

STETINI Typis REHTIANIS.

Mors cita CHRISTOPHORUM Sacro vix fonte
renatum
abripit, ut florem falx præacuta metit.
Res hæc est tristis, si carnis stare velimus
judicio: at læta est Numina's arbitrio.
Nam Deus humanis exemit rebus amicum
infantem, ut Superum mox fieret socius,
Non ergo periit denatus pusio: verum
transiit ad summi Regna beata poli,
Quod senibus constat multo persæpe labore,
Hoc puer exiguo tempore fecit iter.
O fortunatus gressus, per limina mortis
ad patriam tendens sic properante pede!

JACOBUS FABRICIUS D.
Superintendens.

Si viola, aut blandè juvenescens plantula fortè
Turbine corripitur, vel pede conteritur,
Quisq; dolet, tacitè secum ventumq; pedemq;
Objurgat: nescis parcere nempe rosæ!
Sic quoq; FILIOLUM refecat, CLARISSIME SCHULZI,
Mortaribi, rapido decipit ungve rosam.
Hinc meritò multo qverularis tristia fata
Lesu, tot lacrymæ Matris & ora rigant.
Ipsemet allacrymor: Christus sed, mittite fletus,
Acclamat cœlo; non malè vester habet.

(

Imma-

Immatura quidem vobis est funeris hora,
Denati ast animæ commoda magna refert.
Flosculus hic fuerat decus in cœleste creatus;
Hinc paradisiacis jam viret ipse jugis.

Contestandæ sinceræ condolentiæ
ergo f.

CHRISTIANUS GROSCH/S.S. T.D.

De præmaturo, beato tamen obitu Carissimi filioli
Reverendi plurimum, Clarissimi, Excellentissimiq; Viri
Dn. CHRISTOPHORI SCHULTETI S.S. Theo-
logiæ Doctoris, ad D. Jacobi Pastoris & ecclesiastici Consisto-
rii Assessoris, Dr. Compatriæ ac Amici sui singu-
lariter honorandi & amandi.

Sic cine filiulus nuper tibi natus, ademptus
Est, SCHULTETE, iterum mortis aculeolo?
Ecce vices nostras! veniunt post gaudia luctus;
Sed comes & luctus lætitia esse solet.
Noli igitur nimium turbari funere nati
Præco DEI & cathedræ gloriæ magna sacræ.
Hinc quoniam adversus variæ ludibria sortis
Munivit pectus pagina sancta tuum:
Non opus esse puto, solamina ferre parenti
Multa tibi, & longos deproperare modos.
Quin gnato potius defuncto gratulor, atq;
Spero modum & metas hic fore tristitiæ.
Parvulus hic natus, SCHULTETUS, dignus olympo,
Est immaturo funere raptus Eo.
Hunc nasci atq; mori voluit divina voluntas;
Hæc quæ vult, ea nos & quoq; velle decet.

X. Calend. Februa-
riæ anni æræ
Christianæ 1644,
ser. 3o.

solatii ergo lubens meritoq; f.
LAURENTIUS EICHSTADIUS, Medic D.
& Physicus Stetinenſis Ordinarius.

PArtem animæ cœlo, DOCTOR SCULTETE, locasti,
Si soboles nobis, ceu puto, pars animæ est,
Scilicet haud animam ex nihilo accessisse creatam,
Sed soboli ex patrum traduce credo dari.
Filius ut corpus mihi Divûm Numine debet,
Sic animam de me, non aliunde, capit.
Quare partem animæ sobolem si nuncupo, quis me
Culpet? Quicquid habet, progenitoris erat.
Et tu partem animæ cœlo, SCULTETE, locasti,
Signatus cœli sede receptus ovar.
Nec dubites illicum Sanctis esse receptum,
Hinc etenim Christi sanguine lotus abir.

Dno, Affini & Compatri fudit

M. J. MICRÆLIUS.

ANtistes celebris, colende Fautor,
Multis esse patrem JEHOVA ab annis
Per prolem Tibi dar piam probamq;
Tu rectè quoq; scis, quid esse patrem
Sic verè. Edita namq; salva proles
Non tantis capit afficitq; storgis,
Quantis funere rapta quassat ipsa.
Hinc non saviore est dolor dolore,
Quem proles nece fert patri gemendâ.
Tali nunc cruciaris heu dolore.
En Tecum doleo: DEUSq; sanat
Hoc vulnus, precor, ipse corde plagas
Qui tales gero sex: tori sed ægræ
Mors parcat sociæ, mihi misello
Ne Te sorte parem queam videre.
Quidquid fata ferant, memento ferre,

Et

Et nomen celebra pius JEHOVÆ,
Anctites celebris, colende Fautor.

συμπλ. καὶ θεοσπ. ἐν. ἔχ.

M. Heinr. Kielmannus, Gr. L.
& Poës. & ConR. Pædag.
Stet.

הן הילד מה-פתאם ומור
נכנת ושכב מבלי רוח:
אדם ילוד אשה קצר ימים:
הא כצו יכר למנוח:

Ὡς τάχα τεθνεὺς ἀποδείκνυς, παῖ φίλε, ἄνδρα
χόρησεν, ἔμεν, κ' ἄγρ' ἄνθεα τῶδε βίον;
μὴ δὲ ὀλωλὰς ὅμως· ἐνὶ τῷ πόλῳ ὑψιμελάρη
νυνὶ βίον διάγεις, τρεῖς μάκαρ, αἰεὶ διο.

Quàm citò, morte tuâ, das, pufio care, probatum,
Fœnum hominem, flores ejus & esse dies!
Haut periiffe tamen potes: in cœli arce supernâ
Perpetuam vitam ritè beatus agis.

Wie bald / O liebes Kind / zeigst du mit deiner Reizh /
Dass unser Leben sey dem Heu und Blumen gleich!
Doch komst du ganz nicht umb / dieweil du lebst schon
Recht seelig ewiglich im hohen himmels thron.

Hæc τετραγώνῳ ad piè defunctum pue-
rulum ἀποσποφῆ, Parentes ejus Opt.
ac honoratissimos LMq; solatur

M. ERICVS PELSHOFER,
Scholz Sen. Stet, R,

Honoratissimo Dno. Parenti

Praematurum filii infantis obitum talenti, ejusdemq; funus pro
aetatis modulo paranti exhibitum lubentissime

Epicedium:

Er Göttliche Segen wird gepreiset
In Kindern so Er giebet/
Denen welch' Er sein Gnade beweiset/
Für andern offte sehr liebet.
Darumb es auch groß Frewde macht/
Wenn man sie hat bekommen:
Der gegen größern Schmerzen bracht
So sie wiedrumb genommen:
Aber weil sie an den Ort gesetzt/
Ohn Trübniß viel Erfahrung/
Da sie mitt Frewden stets ergetzet/
Bey Gott sein in vermahung
Als diß gnug erquickten kan
Der Eltern muht auff Erden/
Wo sie es hefftig sichtet an/
Wil immer erger werden
Soist diß wohl der beste Trost:
Das sie erfreiet leben
Von aller Bosheit gar erlöst
Nichts ihnn mag wiederstreben
Wie jtz in dieser letzten Welt
Fast alles zu drümmern gehet/
Niemand bald Trew vnd Glaub mehr helt
Kein Bündniß fest bestehet.
Doch wütt der Satan wie er wil/
Somuß er vnter liegen/
Weil ihm Gott hat gesteckt ein ziel/
Der kan gewisse obsiegen.

Filiolum

Filiolum dederat nuper Tibi Gratia Cœli
 Abstulit hunc eadem mitis utrôq; Bonô.
 Fer reverende, tuas, Vir, hæc diversa subintrat,
 Edes fors, tentans pectora plena fide,
 Numquôq; dona satis gratissima reddere promptus
 Adq; DEI ad nutum flectere corda velis?
 De quo non dubito patienter cuncta parabis,
 Ut placeant summo qui dedit ista Patri.
 Ut CHRISTUM ferret, dum sacro, in fonte receptus,
 A CHRISTI officiô nomina Sancta Capir,
 Ille sed ad superas cunas translatus ab JPSO,
 Optima qui melius ferre creata valet.
 Voce Creatori percantans carmina blandè
 Angelicas præstat suaviter ore vices.
 Quid magis exhilaret turbatas grandè parentum
 Interius mentes, nuncia quamq; nova hæc?
 Non decus hòc majus poteris curare per orbem
 Filiolo charo, charus ut antè Parens.

Calamò *ῥεραπειας ἐνεκα*
 paratori
 Bonaventuræ Werthern.

Ἐξνομακλήδην ἔφερεις τὴν χρεῖσιν Ἰησοῦ
 Χρικοφόρον, ἡ σοι δέον ἦν φορέεσθαι ἐπ' αὐτῷ
 ἔργῳ· ἀλλὰ φόρημα φέρει ἄφορον φορὸν αὐτῶν,
 Χρικοφόρον, φημί, χρεῖσιν λόγῳ ἀφθιγμένης
 Ἐκ τῆς γῆς φορεῖ βίον ἐν αἰῶνα λαχυνῶς,
 Ἡ δὲ χρεῖσοφόρος; καὶ δὲ φασὶν φορὸν εἶναι.

Cur hinc aufugiens discedis Parvule frater?
 Et cur, vitales cū primū in luminis auras
 Te natura parens gaudente parente profudit,

Exspi

Exspirans animam mæstum sielinquis vtrumq;
 Te te Christophorum Christum per tempora multa
 Nomine gesturum, gesturum pectore et ore;
 Sperabant cuncti: Verùm spes concidit omnis.
 Nam quoniam, nostrum gestandum pectore Christum
 Per varios casus, per tot discrimina rerum,
 Vidisti, terras rapidè mox linquis iniquas
 (Haud equidem sine mente, reor, sine numine Divùm)
 Adq; locos tendis lætos, & amœna vireta
 Fortunatorum nemorum, sedesq; beatas.
 Frater chare, tibi quis non grate cur honorem
 Et sortem talem? Verùm quis tristia lætis
 Misceri cernens, & te vix lumina Solis
 Cernentem extinctum memorans, non ora rigaret
 Fletibus? Ast statum hoc Domino placuisse juvabit.

τῆς συμπεθείας ἀδελφικῆς ἐνεκα ἔγραψεν

HEINRICUS SCHULTETUS Stet. Pom.

A Sliduo cur fletu oculos geris instar aquai
 Luctantis Reverende Heros nec flere resistis.
 Filius haud periit, præiit modo quo hora propinquans
 Nos etiam Abrami gremio excipiente vocabit,
 Vivit enim moriens bene, vivit, vivit in ævum
 Hic & juratum professus nomen Jesu,
 Jesu qui sancto civem transcripsit olympos,
 Crimina fontis Adæ dum baptismi abluit vnda,
 Jam commutavit luteis gemmantia vasis
 Coelica terrenis, mansuraq; regna caducis,
 Munde immunde vale, speramus calica regna,
 Qveis viget atq; viret cœli pax lata supremi.

Non sine gemitu

ἀλοιψύχως appon:

JOACHIMUS SCHMELLIUS.

921116 **Bibliotheca** 105 000
P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

06393

S.VIII.33

